

deep dive

Uitgave	Categorie	Onderwerp
30	Speeltechniek	Essentiële Blues Riffs en Licks - Deel 5

“**Deep Dive**” is een periodiek verschijnend e-paper, dat naast de **GuitarJan.com** nieuwsbrief, wordt verstuurd aan geïnteresseerden. “**Deep Dive**” behandelt een specifiek muziektheoretisch onderdeel, dat kan variëren van een akkoorden clinic tot het behandelen van toonladder rariteiten of een gedetailleerde uitleg van een bepaalde solo, of een complex slagritme.

We gaan er voor de “**Deep Dive**” serie van uit dat je een redelijke muziektheoretische kennis hebt, waarbij onze website **GuitarJan.com** je natuurlijk alle studie- en oefenmogelijkheden biedt.

Essentiële Blues Riffs en Licks - Deel 5

Voor deze “**Deep Dive**” gaan we er van uit dat je weet wat de basisbeginselen van de pentatonische toonladder zijn, dat je de *shapes* volgens het C.A.G.E.D. systeem beheerst, en dat je weet hoe je die *shapes* over de gehele gitaarhals kunt bewegen en combineren. In deze vijfde uitgave van essentiële blues riffs en licks kijken we naar de stijl van John Mayer, een van de meest hoog aangeschreven en geïmiteerde bluesgitaristen van het moderne blues tijdperk. Toen John Mayer aan zijn opmars begon, ergens in het begin van 2000, werd er wat argwanend tegen hem aangekeken. Wat zou iemand met een Hollywood uiterlijk, een stapeltje pop-georiënteerde muzieknummers en een grote hoeveelheid op Stevie Ray Vaughan geïnspireerde blueslicks, kunnen betekenen voor het verder brengen van de blues? Twee decennia later is Mayer een bona fide gitaarheld, een van de meest gerespecteerde gitaristen ter wereld, en een toontovenaar met al zijn pedalen en soundeffecten, die een hele generatie nieuwe artiesten heeft geïnspireerd. Fundamenteel heeft Mayer zijn wortels in de blues, waarbij hij ook zelf zegt geïnspireerd te zijn door Stevie Ray Vaughan, BB King, Buddy Guy en Eric Clapton. Wat zijn muziek uniek maakt is de manier waarop hij al die verschillende stijlen in één nieuwe, homogene muziekstijl weet te integreren.

1

Voorbeeld 1 is een *bluesy* pentatonische *lick* in de D mineur toonladder. De eerste maat is een relatief simpel loopje, met een *bend* voordat je naar een aantal triplets gaat. De tweede maat is een *raked* gespeeld D mi-

neur akkoord. De *rake*-techniek is een van die kleine trucjes die je kunt gebruiken om je spel expressiever en op een bepaalde manier, ook wat meer impact te geven. Samengevat is het een soort schrapend geluid dat vlak voor een normaal gespeelde noot, of een bend wordt gespeeld, zodat de noot beter opvalt en meer aandacht krijgt. Als je de techniek nog niet kent of nooit hebt gezien, is het verstandig om wat YouTube *streams* te bekijken, waarin dit speelconcept wordt uitgelegd. Focus ook niet te veel op de barré die je op de 10de positie kunt maken om de noten op de (hoge) E, B en G snaren te kunnen spelen. Als het niet lekker klinkt is het ook OK, en je kunt deze noten zelfs dempen (*mute*). De kunst van deze *lick* is vooral de laatste noot te benadrukken.

②

T
A
B

Ook Jimi Hendrix is een van de legendarische gitaristen die John Mayer heeft beïnvloed. Net als Hendrix, combineert Mayer slagritmespel met *lead lines* (solo passages), meestal complementair aan de vocale melodie van het muziknummer. Voorbeeld 2 is opgemaakt uit twee akkoorden, het A majeur en het F# mineur akkoord. De akkoorden worden niet als conventionele barré akkoorden gespeeld. De grondtoon op de lage E wordt gespeeld met de duim, en drie verdere noten (in triade-vorm), worden gespeeld op respectievelijk de D, G en B-snaar. Door op deze manier akkoorden te spelen maak je vingers vrij om wat creatieve verfraaiingen toe te voegen. De laatste maat is een bijzonder snelle triplet frase die je uiteindelijk weer terugbrengt bij het A majeur akkoord.

③

T
A
B

Naast prachtige blues *chops* (stevig gespeeld en benadrukt gitaarspel), is Mayer ook een meester in het spelen van een melodische frase over één snaar. Daarmee probeert hij zijn *slide* gitaar voorbeelden na te bootsen, zoals bijvoorbeeld David Gilmour van Pink Floyd. Deze *lick* combineert een *hammer-on* met een *slide* in iedere groep van drie noten, in een opwaartse beweging op de gitaarhals, alles in een A mineur toonladder. Laat een korte pauze tussen de diverse notengroepen om de muziek te laten “ademen”, en vergeet je vibrato niet. Er zijn weliswaar niet veel noten in deze *lick* verpakt, maar ze moeten wél zingen.

Voorbeeld 4 is een *funky riff*, hoog op de gitaarhals, in een C# mineur pentatonische toonladder. Deze toonladder is de relatieve mineur toonladder van E majeur, een van Mayer’s favoriete toonladders. Als je voorbeeld 4 authentiek wilt laten klinken, gebruik dan *fingerpicking* in plaats van een plectrum. De eerste

4

T
A 14 16 13-13 13 13 16 13-13 13-16-13 14-16-14 16
B 14 16 14-14 14 14 16 14-14 16 16 14-16-14 16

maat is samengesteld uit twee 8ste noten gevolgd door 3 tellen met 16de noten (typisch funk muziek). De 16de noten hebben een korte rust, zoals je kunt zien, die zich het beste laten verklaren als je de tellen in de maat telt als: 1 & 3 e & a 3 e & a 4 e & a. De eerste rust is op de & van de tweede tel, de volgende rust op de “e” van de derde tel, en de laatste tel heeft twee rusttekens, één precies op de tel, en de andere op de “a”. De tweede maat start ongeveer hetzelfde als de eerste maat, en eindigt met een reeks noten die van het funky ritme weer meer naar een *lead* gitaar solo leiden.

5

T
A x-x-10 x-x-10-12 10-12 10-12 x-x 8-10 8-10 8-10 x-x 12-10-8
B x-x-10 x-x-10-12 10-12 10-12 x-x 12-10 8-10 8-10 8-10 x-x 12-10-8

Deze energieke lick in D mineur bevat gedempte noten en *rakes*. Iedere maat begint met twee gedempte 16de noten voordat er *double stops* met *hammer-ons* worden gespeeld. Deze combinatie van *double stops* en *hammer-ons* is een typisch Jimi Hendrix stijlelement. Ieder maat eindigt met een rak, gevolgd door een *slide*. In de eerste maat is er een *rake* over drie gedempte snaren, en eindigt met een *slide* op de A-snaar, van de 12de naar de 10de positie. In de tweede maat worden slechts twee snaren in *rake*-vorm gespeeld, omdat er een extra noot aan de *slide* is toegevoegd, daar waar we een *pull-off* hebben naar de 8ste positie.